

	Rug:	Hvede:	Vinterbyg:
betydelig mere.....	0	0	0
noget mere.....	8	10	9
uforandret.....	45	41	19
noget mindre.....	16	10	2
betydelig mindre.....	0	0	0.

Rugarealet er herefter udvidet i 8 Egne, formindsket i 16, uforandret i 45 Egne; som Helhed viser Rugen altsaa, ligesom tidligere, nogen Tilbagegang. Hveden er gaaet frem i 10 Egne, tilbage i 10, uforandret i 41 Egne, som Helhed altsaa uforandret. Arealet med Vinterbyg er vokset i 9 Egne, formindsket i 2 Egne og er uforandret i 19 Egne.

Hvad den nævnte Forøgelse af Vinterbygarealerne angaar, da er denne i de fleste af de paagældende Egne af ganske ringe reel Betydning, idet den ofte bestaar i, at der i Egne, hvor denne Sædart hidtil var aldeles ukendt, i 1915 er besaaet ganske enkelte Marker hermed. Det vil ogsaa bemærkes, at den i det udsendte Spørgeskema indføjede Rubrik „betydelig mere“, i intet Tilfælde er benyttet, lige saa lidt som Rubrikken „betydelig mindre“ er blevet benyttet for Rug eller Hvede.

Alt i alt fremgaar det af det saaledes tilvejebragte Materiale, hvad der maatte ventes, at den foran paaviste Bevægelse i Brødkornarealerne, navnlig en mindre Formindskelse af Rugarealerne, ogsaa var til Stede i Efteraaret 1915, samt, hvad der ogsaa maatte ventes, at Vinterbyg blev saaet i lidt større Udstrækning end i det forudgaaende Aar. Bevægelsen vilde utvivlsomt have haft den samme Retning under normale Forhold, og der er al Grund til at formode, at den vil fortsætte sig i 1915. Om den vil blive lidt stærkere eller lidt svagere kan der for Tiden selvfølgelig intet bestemt siges om. Nogen betydelig Tiltagen i Bevægelsens Styrke anser Udvalget dog for meget lidt sandsynlig. Af de foran anførte Grunde vil Vinterbyggen neppe faa nogen stærkt forøget Udbredelse. Og Vintersæden som Helhed — altsaa væsentlig Brødkornet — vil sikkert ikke undergaa nogen indgribende Formindskelse, dels fordi Landmændenes overvejende Flertal af mange Grunde nødtigt indlader sig paa Driftsforandringer, der ikke er tvingende nødvendige, dels fordi man i største Delen af Landet med Rette anser Rug eller Hvede for en paalideligere Afgrøde end Vaarsæd, foruden at Vintersæden frembyder andre almindelig kendte Fordele, dels fordi rimeligvis de fleste vil forudsætte, at Krigen vil være afsluttet inden Høsten 1916, og dels endelig fordi Landbefolkningens aldeles overvejende Flertal utvivlsomt har fornøden Almensans til at indse Nødvendigheden af, at Avlen af Brødkorn sikres.

Udvalget kan dog selvfølgelig ikke bestride Muligheden af, at der findes Landmænd, der af den af Fyns Stiftamt paapegede Grund — Hensynet til Maksimalpriserne — har undladt eller kan tænkes at ville undlade at saa Brødkorn, og for saadanne Landmænd ser Stiftamtet øjensynlig et undskyldende Moment i den Omstændighed, at „der i Virkeligheden paalægges den Mand, der saar Vintersæd i sin Mark, en ret følelig Skat til det offentlige“ (6 Kr. pr. Td. Rug). Udvalget maa imidlertid — først og fremmest fordi det i Henhold til det foran udviklede ikke kan dele den fra fynsk Side udtalte Ængstelse — i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt, bestemt fraraade, at der gennem Lovgivningen paalægges Jordbrugerne Forpligtelse til at besaa en vis Part af deres Jord med Rug eller Hvede. Ved en saadan Lovforanstaltning kunde man vel, teoretisk set, fremtvinge et vist Brødkornareal, der, hvis Paabudet f. Eks. gik ud paa $\frac{1}{8}$ af Agerjorden, vilde blive ca. 13 pCt. større end det nuværende. Men et saadant Lovbud vilde utvivlsomt vække en overordentlig stærk Uvillie i Landbefolkningen, der heri vilde se en Krænkelser af deres Ret til fri Be-